

Arrest

**nr. 103 260 van 22 mei 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 22 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 maart 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 april 2013.

Gelet op de beschikking van 15 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. PAUL loco advocaat S. SAROLEA en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, omdat hij kan beschikken over de bescherming van zijn land van herkomst.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna :

vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de overheidsinstellingen in Albanië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoeker poogt deze conclusie te weerleggen door te citeren uit rechtspraak van de Raad evenals uit een arrest van het Franse Raad van State (Conseil d'état), wat niet dienstig is gezien de geciteerde arresten niet over precedentswaarde beschikken en het arrest van de Raad van State betrekking heeft op de lijst van veilige landen in Frankrijk. Verzoeker poogt verder de conclusie te ontkrachten door te wijzen op rapporten van Amnesty International en het UNHCR. De geciteerde rapporten vermogen evenwel geen afbreuk te doen aan bovenvermelde conclusie, gezien deze gedateerd zijn ten opzichte van de actuelere informatie van de commissaris-generaal. Daarenboven kan uit de geciteerde rapporten niet worden afgeleid dat de informatie van de commissaris-generaal aangetast is door materiële fouten, waardoor deze geen afbreuk kunnen doen aan de objectieve vaststelling dat actueel de Albanese overheid de redelijke maatregelen waarvan sprake in bovenvermeld artikel heeft getroffen.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 20 maart 2013 opgenomen grond, stelt verzoekende partij slechts dat zij volhardt in haar verzoekschrift. Verzoekende partij wil beklemtonen dat zij mishandeld werd door haar vader en de opvangmogelijkheden in haar thuisland beperkt zijn tot de opvang van vrouwen en meisjes. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor deze problematiek geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen bij terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Verzoekende partij betwist bovendien niet dat zij nooit een klacht indiende tegen haar vader hoewel hij haar fysiek had aangevallen terwijl het doel van een klacht bij de politie nu net het voorkomen of het oplossen is van problemen. In de bestreden beslissing werd terecht gesteld dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem zij hier vanzelfsprekend niet kunnen tegen optreden. Verzoekende partij was op het ogenblik van haar vertrek uit Albanië een 17-jarige jongeman die over voldoende verstandelijke vermogen beschikt, wat niet gelijk

kan gesteld worden aan een kind, zodat aangenomen kan worden dat zij zich in de eerste plaats zou gewend hebben tot haar autoriteiten of dat zij zich minstens zou geïnformeerd hebben over de mogelijkheden hiertoe. In de nota van de verwerende partij wordt er ook terecht op gewezen dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij blijk gaf van een zekere maatschappelijke weerbaarheid en onafhankelijkheid, getuige hiervan het feit dat zij besloot haar land van herkomst te verlaten – op legale wijze – om naar Europa te trekken, wat er op wijst dat zij haar leven op zelfstandige wijze in eigen handen kan nemen, temeer zij voor haar vertrek een eigen inkomen had. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij, indien de gewelddadige houding van haar vader zich opnieuw zou voordoen, geen mogelijkheden ter beschikking heeft om beroep te doen op de bescherming van haar autoriteiten.

Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS